הלכה · משנה תורה · מפרשים · מקורי הרמב״ם לרש״ש · ספר זרעים

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות תרומות

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות תרומות

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מקורי-הרמבם-לרשש-על-משנה-תורה-הלכות-תרומות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה א 4
הלכה ט 4
פרק ז 4
הלכה א 4
פרק יא 4
הלכה ז 4
הלכה ח 4
פרק יב 5
הלכה א 5

פרק ב

הלכה א

בכ"מ, וגם בפ"ב דעירובין כו' מוכח דתאנה חייבת מה"ת. צ"ל בפ"ג וכוונתו לשם (דף ל"ב) ודלא כתוס' שם ד"ה תאנים (נו"ב מ"ק חלק אה"ע סי' ב' וע"ש):

הלכה ט

במל"מ בסופו, הא ל"ק משום דאפשר דשאני לקט מפאה כו'. תמוה דהא במתני' דפ"ד שהובאה בהשולח תנן לקט נמי:

פרק ז

הלכה א

וטמא שאכל תרומה כו' אינו לוקה כו'. במל"מ נסתפק בנטמאה טומאה דרבנן אם פוטרת את הטמא ממיתה (וט"ס שם כרת). ול"נ כיון דהטעם הוא משום דאין איסור חל על איסור כמבואר בסוגיא דפ' כה"ב (דף קי"ג:) ואיסור תורה ודאי חייל על איסור דרבנן ועמש"כ בס"ד בהל' סנהדרין פי"ט ה"ב:

פרק יא

הלכה ז

אבל סכין את הקטן כו'. וכתב ע"ז הכ"מ בעיא דאיפשיטא ותימא דאדרבה ר"ז רצה שם לפשוט לאיסורא ודחוהו שם בכמה גווני. וכ"כ התוס' בר"פ שם דלא איפשיטא האיבעיא. אבל רבינו סמך בפסק זה על הירושלמי שהביאו התוס' שם דפשיטא ליה דערלות שלא בזמנה לא הוי ערלות וכדרכו בכ"מ בכיוצא בזה. אח"ז מצאתי כן בש"ק. ודע דהירושלמי הזה איתא ג"כ בפ' ר"א דמילה הלכה ה':

הלכה ח

במל"מ בסופו, נראה דמסקנתו דל"א סברת כבר הוא מחולל אלא בנתחלל בהיתר. ואישתמיטתיה הת"י ביומא (דף פ"א) ד"ה זר שכתב בשם ר"ח כהן דה"ה נתחללה באיסור. וכן הביאו בשמו התוס' במנחות (דף ס"ט) ד"ה דבלע וכ"מ בת"י בכתובות (דף נ':) ויש לדחות זה דכיון דהלעיסה אינה איסור הוי ליה כנתחללה בהיתר:

פרק יב

הלכה א

במל"מ, מתוך דברי התוס' בפ' כל הפסולין (דף ל"ג:) כו' כצ"ל:

אף שפסק כריו"ח בפי"ח מהל' פהמ"ק. ר"ל שם הי"ב שפסק דהמטמא אה"ק אינו לוקה. וא"כ ע"כ הא דאפקיה קרא בלשון נגיעה היינו לענין תרומה כריו"ח ומתורץ תמיהת התוס' שם מהא דיבמות דמייתי להך ברייתא אנגיעת תרומה. ומאי דקאמר הכא ת"כ דר"ל היינו למאי דיליף אכילת קדש מהאי קרא: